

Polska

Podstawowe kwestie prawne dot.
kontraktów handlowych,
odzyskiwanie należności

2015-12-25 17:12:42

W Finlandii nie ma obowiązku zawierania umów - kontraktów, ale w interesie obu partnerów jest zawieranie pisemnej umowy - kontraktu. Firmy fińskie na ogół regulują swoje należności w terminie, ale WPHil Helsinki miał do czynienia z kilkoma przypadkami niesolidnych partnerów fińskich. Dochodzenie swoich praw bez umowy określającej dokładnie np. warunki dostawy i płatności jest utrudnione. Warunki dostawy są sprawą umowną zależną od obu stron. Przy zawieraniu większych umów zalecany jest kontakt z prawnikiem. Fińska Federacja Przemysłu Technologicznego sprzedaje Warunki dostaw w różnych dziedzinach, mające na celu pomóc małym i średnim przedsiębiorstwom w zawarciu kontraktu i stanowiące oczywiście jedną z alternatyw dla zainteresowanych stron.

W Finlandii nie ma obowiązku zawierania umów - kontraktów, ale w interesie obu partnerów jest zawieranie pisemnej umowy - kontraktu. Firmy fińskie na ogół regulują swoje należności w terminie, ale WPHil Helsinki miał do czynienia z kilkoma przypadkami niesolidnych partnerów fińskich. Dochodzenie swoich praw bez umowy określającej dokładnie np. warunki dostawy i płatności jest utrudnione. Warunki dostawy są sprawą umowną zależną od obu stron. Przy zawieraniu większych umów zalecany jest kontakt z prawnikiem. Fińska Federacja Przemysłu Technologicznego sprzedaje *Warunki dostaw* w różnych dziedzinach, mające na celu pomóc małym i średnim przedsiębiorstwom w zawarciu kontraktu i stanowiące oczywiście jedną z alternatyw dla zainteresowanych stron. Dane kontaktowe: Tel. + 358 (0)9 1923381 e-mail rauni.lappalainen@teknologiateollisuus.fi Fax + 358 (0)9 624462 Ustawa 228/1929 z 1929 roku z późniejszymi zmianami The Finnish Contracts Act reguluje umowy handlowe. W przypadku, gdy zaistniał spór nie uda się rozwiązać drogą polubowną, sprawę można skierować do sądu arbitrażowego pod warunkiem, że w kontrakcie istnieje zapis dotyczący arbitrażu. W skrajnym przypadku należy zaangażować firmę prawniczą lub firmę zajmującą się windykacją należności.

Kontrakty są obustronnie wiążące, co oznacza, że obie strony muszą wypełnić zawarte w nich zobowiązania. Kontrakt może być unieważniony przez kupującego albo sprzedającego tylko za zgodą drugiej strony. Anulowanie zamówienia przed otrzymaniem przesyłki jest postrzegane jako złamanie warunków kontraktu, za co sprzedający może żądać odszkodowania. Wyjątek stanowi tutaj sprzedaż na odległość (tele-marketing, sprzedaż katalogowa, TV zakupy), w przypadku której kupujący ma prawo do zwrotu towaru w przeciągu 14 dni od jego otrzymania.

Warunki, na jakich strona może zmienić kontrakt uzależnione są od jego rodzaju. Zasady dotyczące kontraktów długoterminowych różnią się od tych dotyczących kontraktów jednorazowych lub zawartych na ściśle określony okres czasu.

W praktyce firmy wykorzystują standardowe klauzule, które opracowywane są przez odpowiednie stowarzyszenia branżowe. Jednakże, istnieje możliwość przygotowania własnych klauzul, dostosowanych do specyfiki danego przedsiębiorstwa.

Arbitraż

Procedura arbitrażowa jest efektywnym sposobem rozwiązywania sporów biznesowych. Sprawy rozstrzygane są szybko i z udziałem ekspertów. Strony mogą zawrzeć klauzulę o arbitrażu w statucie firmy lub w kontrakcie. Orzeczenie sądu arbitrażowego jest ostateczne i egzekwowane w taki sam sposób jak orzeczenie sądu powszechnego. Do zalet arbitrażu należy niewątpliwie fakt, że spory rozstrzygane są przez ekspertów danej dziedziny. Strony mogą zdecydować o liczbie sędziów arbitrów, ale nie mogą wskazać poszczególnych osób. W Finlandii organem przeprowadzającym arbitraż jest Instytut Arbitrażu Centralnej Izby Handlowej (<http://www.arbitration.fi/en/indexen.html>) założony w 1919 roku. Instytut złożony jest z 9 członków wybieranych na trzyletnią kadencję. Członkami mogą być tylko osoby cieszące się wysoką reputacją i nieposzlakowaną opinią w środowisku biznesowym. Sędziowie arbitrzy nie są wybierani spośród nich.

Należności

Działalność windykacyjna w Finlandii jest licencjonowana i nadzorowana przez prawo. Zmianę tę wprowadziła w

1999 roku ustawa nr 517/1999. Odzyskiwanie należności należy tu do najskuteczniejszych na świecie. Zgodnie z ustawą tylko osoba posiadająca pozwolenie może przeprowadzić postępowanie windykacyjne w imieniu kredytodawcy. Jednakże w niektórych uzasadnionych przypadkach kredytodawca może odebrać swój dług nawet, jeśli nie posiada licencji. Szczegółowy opis sytuacji, które nie wymagają posiadania licencji zawarty jest w ustawie. Osoba, która chce prowadzić działalność windykacyjną musi spełnić szereg kryteriów wymaganych prawem. Licencja przyznawana jest na okres 5 lat. Działalność windykacyjna regulowana jest przez Ustawę o Windykacji Należności 513/1999 (Perintäläki) i monitorowana jest przez Rzecznika Praw Obywatelskich a także Sąd Rynkowy.

Procedura windykacyjna

Pozasądowa część procedury windykacyjnej rozpoczyna się od wysłania dłużnikowi polecenia zapłaty należnej sumy wraz z odsetkami przewidzianymi w kontrakcie. W przypadku braku takiej klauzuli w kontrakcie, odsetki naliczane są na podstawie sześciomiesięcznej stopy procentowej Banku Centralnego w Finlandii (Suomen Pankki), liczonej w odniesieniu do stopy referencyjnej Europejskiego Banku i następnie powiększonej o siedem punktów procentowych (Interest Act Amendment w mocy od 1 lipca 2002 roku).

Obowiązujące od 1 stycznia 2004 roku prawo skróciło okres przedawnienia z 10 do 3 lat.

W przypadku udokumentowanych i niekwestionowanych roszczeń, kredytodawca może sięgnąć po przyspieszoną procedurę, która skutkuje sądowym nakazem zapłaty (suppea haastehakemus). Jest to prosta pisemna procedura, która rozpoczyna się po przedłożeniu dokumentu potwierdzającego prawomocność roszczenia (faktura, weksel, akredytywa itd.). W przypadku tej procedury obecność adwokata, choć powszechnie praktykowana, nie jest wymagana przez prawo. Reforma prawa cywilnego, przeprowadzona 1 grudnia 1993 roku, wymaga, aby powód dostarczył wszystkie dokumenty i dowody potwierdzające zasadność roszczenia, zanim dłużnik zostanie wezwany do dostarczenia pisemnego oświadczenia wyjaśniającego jego stanowisko.

Podczas postępowania wstępnego, sąd bazuje na oświadczeniach stron i przedłożonych dowodach. Warto podkreślić, że istnieje możliwość rozwiązania sporu podczas fazy przygotowawczej postępowania sądowego.

W przypadku nierozwiązanych sporów, po wstępnym przesłuchaniu stron, sprawa zostaje przekazana do sądu pierwszej instancji (Käräjäoikeus) złożonego w zależności od stopnia komplikacji od jednego do trzech sędziów przewodniczących. Podczas tego etapu, sędziowie badają materiał dowodowy, przesłuchują świadków, natomiast strony formułują swoje ostateczne roszczenia. Przeciętny czas oczekiwania na nakaz wykonawczy wynosi 12 miesięcy.

Skargi handlowe generalnie rozpatrywane są przez sądy cywilne.

Firmy windykacyjne

Lindorff Oy <http://www.lindorff.com/> (English)

Instrum Justitia <http://www.instrum.fi/> (English)

Cash-In Consulting <http://www.cash-in.fi/> (English)

Collectum <http://www.collectum.fi/> (English)

Eräpäivä Oy <http://www.erapaiva.fi/> (English)

INNOWACYJNA GOSPODARKA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**MINISTERSTWO
ROZWOJU**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego